

hvad der af den høitærede Indenrigsminister er yttret om, at det under Nr. 8 stillede Forslag ikke skulde være nødvendigt, fordi allerede Placaten af 6te August 1800 bestemmer, hvorledes man der skulde forholde sig, tillade mig at henholde mig til en af hans egne Bemærkninger, idet han yttrede, at hans Formand var fremkommen med en saadan Bestemmelse i Forslaget til Landbocommissionen. Selv har han yttret, at der kunde være Tvivl, men er det saa, at der kan være Tvivl om dette Spørgsmaals Afgjørelse, forekommer det mig ogsaa, at det staaer paa rette Sted i Loven; thi der ved vil jo en saadan Tvivl aldeles være hævet; og, da det er i Overensstemmelse med det Princip, som den ærede Indenrigsminister selv har udtalt, saa finder jeg, at der ikke kan være det Allermindste imod at optage det i Loven, og kan ikke ansee denne Bestemmelse for aldeles overflødig.

Jeg skal iøvrigt blot, for ikke at forlænge Discussionen, tillade mig at bemærke, at det under Nr. 3 stillede Forslag, i det Hele taget, med Hensyn til Principet tiltaler mig; men det forekommer mig, efter den stedfundne Debat, at man ikke har grebet det rette Point, som gjør, at jeg ikke vil stemme derfor. Pointet er for mig ikke, at det, hvorom der kan være Tale, maa ansees for en Ubetydelighed, da her kun er Spørgsmaal om Jordstykker, der ere under 1 Skjeppe Hartkorn eller i det Høieste 10 af Hartkornet af Matriculsnommere. Men hvis man vilde optage dette Almendement og følge denne Norm, saaledes at en uafhandeligt Godtgjørelse til evig Tid skulde følge dette Stykke Jord, vilde det virke meget hemmende, dersom vedkommende Grundeier i sin Tid vilde udstykke eller udparcellere et saadant Stykke Jord; det vilde vistnok kunde lade sig gjøre ved at overtage en vis Dvotadeel for hvert Stykke Jord; men man kan ikke nægte, at det dog vilde let udarte i det meget Smaa. Det var blot de Ord, jeg vilde tillade mig at fremføre.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg aldeles ikke vil have mine Dtringer anseete for at være rettede imod Realiteten af det Forslag, der er opført under Nr. 8. Det kan vel have Udskilligt for

sig, at det bliver optaget i Loven; men det forekommer mig kun tvivlsomt, om man bør optage Ting i Loven, som det ikke er absolut nødvendigt at optage deri. Det forekommer mig ogsaa, at dette Forslag kan give Anledning til nogen Tvivl; idetmindste er det mig ikke ganske klart. Jeg tillod mig at fremhæve, at jeg, naar der var forholdt nøie overensstemmende med Loven og der var bestemt Godtgjørelse for Afgang i Matriculen umiddelbart efter Betarbejdet for hvert Aar, da antog, at det ikke var rigtigt, naar Matriculskomptoiret vilde erholde denne Lettelse for sig, strax at faae. Veiene affatte paa Matriculskortene, og dog forlange Betaling for Copierne af disse Kort. Men der ere unægteligt andre Tilfælde, nemlig naar Tiden er oversiddet, og Vedkommende have tabt al Fordring paa Godtgjørelse, hvortil ogsaa synes at knytte sig, at de have tabt bestemt Fordring paa Af-skrivning i Matriculen; i saadanne Tilfælde, naar Vedkommende senere begjærede Sagen optagen, og Aantsraadet vilde interessere sig derfor, da troer jeg, at det var ganske i sin Orden, om der blev fordret Betaling for de Copier, som saa bleve tilstillede Vedkommende. Det er en Tvivl, og denne Tvivl forekommer mig ikke ganske løst ved Udvalgets Forslag; thi det lyder „ved Benyttelse af de omhandlede Sager“; men jeg seer ikke klart, at det gjælder kun for Eftertiden eller ogsaa med Hensyn til de tilbagestaaende Sager, som ikke endnu ere omarbejdede, men ere gaaede hen i flere Aar, og hvor der kunde være Anledning til at skjelne imellem de Tilfælde, hvor Vedkommende hurtigt og betids have begjært Godtgjørelse, og dem, hvor det paa nogen Maade kan tilregnes ham selv, at Sagen er gaaet saa langt hen, hvilket jeg troede, man rettest kunde overlade til en administrativ Afgjørelse, da det saameget berøer paa de concrete Tilfældes Bessaffenhed.

Boigt: Jeg skulde blot tillade mig nogle enkelte Dtringer, betræffende den Sag, jeg omtalte før, nemlig Besøsteligheden ved at bruge Landinspecteurer til Forretningerne. Jeg skal nu i den Henseende udhæve for det ærede Thing, at Landinspecteurens Møde er ikke alene nødvendigt ved selve Forretningen, men ogsaa i Retten ved Afhjemlingen. Altsaa maa